

158

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
ZAKŁAD WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ

JAWNE

Egz. Nr 2

Płk dypl. Stanisław LEWANDOWSKI

**ORGANIZACJA I PROWADZENIE WALKI
RADIOELEKTRONICZNEJ W OPERACJI OZRONNEJ
ARMII**

(Konspekt wykładu)

47409

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1980

158

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
ZAKŁAD WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ**

JAWNE

Egz. Nr 2

Płk dypl. Stanisław LEWANDOWSKI

**ORGANIZACJA I PROWADZENIE WALKI
RADIOELEKTRONICZNEJ W OPERACJI GERONNEJ
ARMII**

(Konspekt wykładu)

47409

JAWNE

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH - ZAKŁAD WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
KATEDRY SZTUKI OPERACYJNEJ

"ZATWIERDZAM"
KIEROWNIK ZAKŁADU WALKI RE

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz. nr. 2

płk dr Henryk PIEKARSKI
Dnia.....1980r.

Tylko dla nauczycieli
akademickich

płk dypl. Stanisław LEWANDOWSKI

"ORGANIZACJA I PROWADZENIE WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
W OPERACJI OBRONNEJ ARMII"

/konspekt wykładu/

PLAN - KONSPEKT
do przeprowadzenia wykładu

I. TEMAT: Organizacja i prowadzenie WRE w operacji obronnej armii.

II. CELE: SZKOLENIOWE: Zapoznać słuchaczy z :

- zasadami organizacji WRE w operacji obronnej armii;
- możliwościami armii w zakresie prowadzenia WRE oraz zasadami wykorzystania sił i środków WRE;
- zasadami i sposobami planowania WRE w operacji obronnej armii.

III. METODA: Wykład w sali.

IV. CZAS: 2 godziny szkolne /90/

V. POMOCE SZKOLENIOWE :

1. Schemat - "wykorzystanie sił i środków WRE w operacji obronnej armii" - Nr BT. 05717 ;
2. Schemat: - "Kolejność i treść planowania WRE" Nr BT. 05074.
3. Schemat: - "Zagrożenie RE ze strony npla" Nr TB.....
4. Diapozytywy :
 - a/ organizacja, wyposażenie i możliwości bojowe bzt ;
 - b/ Działania bojowe śmigłowców zakłócających;
 - c/ organizacja, wyposażenie i możliwości bojowe bzrl ;
 - d/ wykaz literatury tematu .

VI. LITERATURA :

1. Podręcznik: "Założenia i zasady WRE"- część I - Nr TB. Pf-742 - strona: 192-193; 209-223; 228.
2. Podręcznik: "Założenia i zasady WRE- część II -Nr TB.0741 - strona 17,19,27 i rozdział IV oraz schemat "Plan WRE w operacji obronnej armii" ;
3. Podręcznik: "WRE na szczeblach taktycznych i operacyjnych" Nr BT: 091 lub 017644 - rozdział XIII - strona 390-412.

4. Instrukcja - Sztab Gen. WP 766/76- Nr BT: 017885, strona 9-12, 17-18, 21-22, 32-34.

5. Podręcznik : "Operacja obronna armii" - Nr TB.....roz.7

VII..ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

1. Podanie tematu, celu i zagadnień wykładu	5'
2. Wstęp	5'
3. Cel i zadania WRE w operacji obronnej	25'
4. Siły i środki przeznaczone do realizacji zadań WRE w operacji obronnej armii, ich możliwości ,zasady wykorzystania :.....	30'
5 a/ siły i środki obezwładniania RE przydzielane armii.....	
b/ siły i środki frontu realizujące zadania obezwładniania RE na korzyść armii	
c/ udział rodzajów wojsk armii w realizacji zadań WRE	
5. Ogólne zasady planowania WRE w operacji obronnej armii.....	15'
6. Prowadzenie WRE w operacji obronnej armii.....	
7. Zakończenie	5'
8. Literatura	5'
	<hr/>
	Razem 90'

VIII. PRZEBIEG WYKŁADU:

1. Uwaga metodyczna : przed rozpoczęciem wykładu, wykładowca w przeciągu 3-4` podaje temat, cel i zagadnienia jakie zostaną omówione w wykładzie /patrz. pkt. VI./. Równocześnie podkreśla, że przed przedstawieniem każdego kolejnego zagadnienia będzie on podany dodatkowo.

2. Wstęp:..... 5

We współczesnych warunkach ogólna liczba środków RE w wojskach ciągle wzrasta. Wynika to z trwającego nieprzerwanie procesu unowocześniania uzbrojenia i wprowadzania do wyposażenia wojsk nowych środków walki, w których urządzenia RE spełniają podstawowe funkcje, decydujące o ich wartości technicznej i zdolności bojowej .

W warunkach masowego zastosowania techniki RE w systemach uzbrojenia wojsk ma to zasadnicze znaczenie i często decydujący wpływ na przebieg i rezultaty prowadzonej walki i operacji. Stąd należy przewidywać, że powodzenie w walce i operacji zależne będą nie tylko od użycia broni jądrowej i klasycznych środków ogniowych, uderzeń lotnictwa , WRiA , zgrupowań WPanc i Zmech oraz desantów, lecz również w poważnym stopniu od skuteczności walki ze środkami RE przeciwnika /co potwierdzają liczne przykłady z lokalnych konfliktów zbrojnych po drugiej wojnie światowej/.

W nowych siłach zbrojnych ciągle rozwija i doskonali się środki oraz metody prowadzenia WRE we współczesnych operacjach.

Na treść zadań WRE armii , realizowanych podczas prowadzenia operacji obronnej, zasadniczy wpływ będą wywierać następujące czynniki :

- zagrożenie RE ze strony potencjalnego przeciwnika ;
- kompleksowe zadania sił i środków bojowych armii;
- możliwości sił i środków przeznaczonych do realizacji zadań WRE; będących w dyspozycji armii.

W prowadzonej przez armię operacji obronnej, jej wyniki w dużej mierze uzależnione będą od efektów i skuteczności WRE. Aby uzyskać optymalne efekty WRE, w ewentualnych przyszłych działaniach, należy już obecnie w codziennej - pokojowej działak -

ności szkoleniowej realizować wymagania zawarte w rozkazachh szkoleniowych, szczegółowo zapoznawać dowództwo i sztaby wszystkich szczebli dowodzenia z problematyką WRE, a podległe pododdziały /oddziały/ zakłóceń wdrażać do wykonania zadań obywatelskich RE na współczesnym polu walki.

3. Cel i zadania walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii 25

Minister obrony narodowej gen.armii Wojciech Jaruzelski podczas omówienia ćwiczenia "LATO-78" jednoznacznie, między innymi stwierdził, że "... Walkę radioelektroniczną traktować należy jako integralną część współczesnych działań bojowych i operacji jako walkę o dowodzenie, nawigację i kierowanie środkami rażenia, za którą odpowiedzialni są dowódcy wszystkich szczebli oraz podległe im sztaby...".

W naszych siłach zbrojnych walkę radioelektroniczną traktuje się jako rodzaj działań, w których łączy się ściśle aktywne oddziaływanie ogniem i zakłóceniami na środki i systemy dowodzenia wojskami oraz kierowania środkami rażenia przeciwnika a także przeciwdziałanie technicznym środkom rozpoznania i obronę radioelektroniczną własnych środków i systemów dowodzenia /kierowania/, w jeden kompleks przedsięwzięć realizowanych przez wszystkie rodzaje wojsk /sił zbrojnych/ i na każdym szczeblu dowodzenia.

W operacji obronnej armii efektywność oddziaływania ogniowego i siła uderzenia nacierających wojsk przeciwnika w znacznym stopniu zależą od właściwości pracy jego radioelektronicznych systemów dowodzenia i kierowania środkami rażenia oraz wiarygodności informacji wymienianych w tych systemach.

Jeżeli broniące się wojska naszej armii zdeorganizują pracę

systemów i środków radioelektronicznych przeciwnika oraz obniżą wiarygodność informacji wymienianych w tych systemach, będzie to sprzyjać w osiągnięciu przez armię powodzenia w bitwie obronnej. Dezorganizacja pracy środków rozpoznania oraz radioelektronicznych systemów dowodzenia, w których przekazywane są wiadomości zdobyte przez rozpoznanie, pozbawi przeciwnika możliwości szybkiego wykrycia rozmieszczonego na dużym obszarze zgrupowania broniących się wojsk i środków bojowych armii oraz przekazywania tych danych na punkty dowodzenia. Ponadto naruszenie lub utrudnienie pracy radioelektronicznych systemów dowodzenia i kierowania wojsk rakietowych, lotnictwa oraz nacierających zgrupowań wojsk pancernych i zmechanizowanych przeciwnika zdezorganizuje jego działania bojowe i w znacznym stopniu obniży siłę uderzenia jego wojsk pierwszego rzutu.

Cel walki radioelektronicznej wynika z celu operacji obronnej

Dlatego też, celem walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii jest dezorganizacja dowodzenia wojskami i kierowania środkami rażenia głównego zgrupowania nacierających wojsk przeciwnika, stanowiąca zasadniczy i niezbędny element umożliwiający stworzenie odpowiednich warunków efektywnego i skutecznego użycia wszystkich rodzajów wojsk armii, wykonania przez nie zadań oraz osiągnięcia celu operacji obronnej.

Cel walki radioelektronicznej wynika z celu operacji obronnej armii i jest mu ściśle podporządkowany.

Osiągnięcie celu walki radioelektronicznej zapewnia się drogą realizacji szeregu zadań w zakresie aktywnego /ogniowego i radioelektronicznego/ oddziaływania na obiekty radioelektroniczne systemu dowodzenia i kierowania środkami walki przeciwnika, co doprowadzić powinno do dezorganizacji dowodzenia wojsk rakietowych, artylerii, lotnictwa i zgrupowania uderzeniowego przeciwnika a tym samym

obniżenia skuteczności uderzeń jego rakiet, lotnictwa, siłę uderzenia jego głównego zgrupowania wojsk nacierających i sprzyjać będzie pomyslniej realizacji zadań przez broniące się wojska armii.

Pomyślna realizacja celu walki radioelektronicznej powinna ponadto zapewnić uzyskanie przewagi radioelektronicznej na wybranym kierunku lub obszarze działań, co w konsekwencji doprowadzić może do zdobycia przewagi ogólnej nad przeciwnikiem i stworzenia warunków przejścia wojsk armii do operacji naczepnej.

Przewagę radioelektroniczną / w eterze/ w operacji obronnej armii osiąga się w wyniku kompleksowego i zmasowanego zastosowania środków walki radioelektronicznej, ^{wyższej swobodności?} których działanie spowoduje zapewnienie swobody pracy własnych środków i systemów radioelektronicznych ~~pbok~~ jednoczesnego uniemożliwienia /utrudnienia/ pracy analogicznych systemów /środków/ przeciwnika. Umiejętne ~~tworzenie~~ i ciągłe podtrzymywanie przewagi radioelektronicznej w operacji obronnej prowadzi w konsekwencji do panowania w eterze, które może odnosić się do dużych przestrzeni i obejmować swym zasięgiem obszary prowadzonej operacji, ewentualnie ograniczać się do niewielkich rejonów działań bojowych.

W operacji obronnej armii przewagę radioelektroniczną można uzyskać poprzez :

- ześrodkowanie sił i środków oraz skupienie głównego wysiłku rozpoznania i zakłóceń w celu realizacji podstawowych zadań w decydujących etapach operacji ;

- odpowiednie ugrupowanie /rozmieszczenie/ środków walki radioelektronicznej w ugrupowaniu obronnym armii ;

- manewr sprzętem i zakłóceniami /energją/, stosowanie do potrzeb pola walki ;

- ścisłą koordynację zakłóceń radioelektronicznych z oddziaływaniami ogniowym na obiekty radioelektroniczne przeciwnika oraz działaniami wojsk armii ;

- właściwe zorganizowanie i utrzymywanie ciągłego współdziałania pododdziałów walki radioelektronicznej z innymi rodzajami wojsk a szczególnie z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego armii; *nieobliczalne ze względu na potęgę wojsk i US*

- wysoki poziom wykszolenia obsług i użytkowników środków radioelektronicznych ;

- skuteczne przeciwdziałanie technicznym środkom rozpoznania przeciwnika ;

- szeroko rozumianą i ściśle realizowaną obronę środków i systemów radioelektronicznych armii przed oddziaływaniem /ogniowym i radioelektronicznym / przeciwnika.

Z celu głównego walki radioelektronicznej wynikają cele cząstkowe, do których zalicza się:

- wykrycie, identyfikacja i naruszenie pracy środków i systemów radioelektronicznych przeciwnika;

- zmniejszenie i ograniczenie możliwości technicznych środków rozpoznania przeciwnika ;

- zapewnienie skrytości i stabilności pracy własnych środków i systemów rozpoznania oraz systemów dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki.

W operacji obronnej armii cel walki radioelektronicznej osiąga się drogą wykonania szeregu zadań realizowanych przez pododdziały walki radioelektronicznej, wojska raketowe i artylerię, lotnictwo oraz inne rodzaje wojsk i wynikających przede wszystkim z celu operacji oraz zadań realizowanych przez wojska armii.

Przed rozpoczęciem bitwy obronnej w walce radioelektronicznej główny wysiłek koncentruje się na przeciwdziałaniu technicznym środkom rozpoznania przeciwnika oraz maskowaniu wojsk, stanowisk startowych rakiet oraz innych ważnych obiektów armii. Wysiłek wojsk skupia się na uniemożliwienie lub utrudnienie prowadzenia powietrznego i naziemnego rozpoznania radioelektronicznego. Pełne uniemożliwienie lub utrudnienie prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego osiąga się drogą maskowania ^{o co to ma być? Także jest pewne przeciwnikowskie} pracy własnych środków radioelektronicznych, stosowania przedsięwzięć dezinformacji ^{o wdrożeniu w masę maskowania operacyjnego?} w walce ^{w walce nok. sp.} radioelektronicznej oraz stosowania zakłóceń środków rozpoznania radioelektronicznego, łączności radiowej z lotnictwem rozpoznawczym i łączności radiowej naziemnych pododdziałów rozpoznania radioelektronicznego. Przedsięwzięcia te powinny być realizowane w połączeniu z przedsięwzięciami maskowania bezpośredniego, radiolokacyjnego i operacyjnego.

Podczas wykonywania /ewentualnego/ kontrprzygotowania, szczególnie zaś podczas wykonywania uprzedzającego uderzenia ^{nie ma} jadrowego na przygotowujące się do natarcia wojska przeciwnika w celu zerwania jego natarcia, głównym zadaniem walki radioelektronicznej będzie obniżenie skuteczności uderzenia odwetowego przeciwnika drogą dezorganizacji pracy jego systemów radioelektronicznych.

W okresie tym obezwładnia się zakłóceniami relacje łączności radiowej i radioliniowej, w których przekazywane są sygnały powiadamiania oraz realizowane jest dowodzenie wojskami rakiętowymi, lotnictwem, siłami i środkami obrony powietrznej oraz związkami /oddziałami / pierwszego rzutu nacierających wojsk przeciwnika.

Obezwładnianie radioelektroniczne realizuje się w ścisłym powiązaniu z rażeniem ogniem ważniejszych obiektów radioelektro-

nicznych przeciwnika.

Zniszczenie najbardziej ważnych obiektów i elementów jego radioelektronicznych systemów dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki może doprowadzić do zupełnego zdeorganizowania pracy tych systemów. Przy tym zniszczeniu i zakłóceniu podlegają podstawowe środki kierowania oraz korygowania ogniem wojsk raketowych i artylerii, obserwacji pola walki, rozpoznania radioelektronicznego, naprowadzania lotnictwa i raket na cele naziemne a także środki walki radioelektronicznej przeciwnika.

Z chwilą przejścia przeciwnika do natarcia i prowadzenia działań bojowych w walce o przedni skraj oraz w taktycznej strefie obrony zgrupowanie uderzeniowe będzie posiadało w pełni rozwinięte ugrupowanie. Nasze rozpoznanie /szczególnie radioelektroniczne/ w tym okresie będzie w stanie zdobyć pełne dane o miejscach rozmieszczenia punktów dowodzenia, elementach jego systemu radioelektronicznego i oddzielnych grupach środków radioelektronicznych.

Walka radioelektroniczna w tym okresie będzie bardzo napięta i najbardziej przydatna. Ilość rozwiniętych obiektów przeciwnika podlegających obezwładnieniu ogniem i zakłóceniami osiągnie maksymalne wielkości. W tej sytuacji operacyjnej podstawowymi zadaniami walki radioelektronicznej będą: obezwładnianie środków radioelektronicznych obrony powietrznej osłaniających zgrupowanie uderzeniowe wojsk przeciwnika, szczególnie w okresach poprzedzających uderzenia naszego lotnictwa; dezorganizacja pracy radioelektronicznych systemów dowodzenia wojsk raketowych i artylerii, lotnictwa oraz związków taktycznych pierwszego rzutu a także odwodów /podechodzących drugich rzutów/ .

Podczas wysadzania desantu powietrznego przez przeciwnika na tyły broniących się wojsk armii, na obezwładnienie jego

Ze względu na to że pła od snobla Dyw. Trzy zast. halukyc plus pomniejsz mający zmusić go do 17 wstrzymanie wplyw wydzieny wplywe musi być woda 2101. 2F

Środków radioelektronicznych należy zwracać szczególną uwagę. Zadania sił i środków walki radioelektronicznej polegają w tym okresie na pełnej dezorganizacji pracy systemu łączności radiowej wewnątrz desantu oraz pomiędzy grupami desantu wysadzonymi w różnych rejonach i z wojskami dążącymi na połączenie się z nim. Oprócz tego, ważnym zadaniem jest naruszenie pracy łączności współdziałania desantu z osłaniającym i wspierającym jego działania lotnictwem. Jednocześnie z obezwładnianiem radioelektronicznym należy nęszczyć ogniem te punkty dowodzenia przeciwnika, z których odbywa się kierowanie działaniami desantu.

Podczas wykonywania przeciwuderzenia w celu zniszczenia przeciwnika, który włamał się w głąb obrony armii, zgrupowanie przeciwuderzające powinno być wsparte silnym ogniem wojsk rakietowych i artylerii oraz aktywnym i zmasowanym działaniem pododdziałów zakłóceń. Obiektem obezwładniania radioelektronicznego w tym okresie powinien być system dowodzenia zgrupowania wojsk przeciwnika, które włamały się w głąb obrony oraz odpiorających przeciwuderzenie.

Bardzo ważnym zadaniem również jest uniemożliwienie lub utrudnienie wykorzystania środków radioelektronicznych zapewniających współdziałanie wojsk pierwszego i drugiego rzutu, odwodów przeciwnika odpiorających przeciwuderzenie z wojskami, które włamały się w głąb obrony armii oraz z osłaniającym i wspierającym ich działaniem lotnictwem taktycznym. Oprócz tego w tym okresie ważnym zadaniem jest przeciwdziałanie technicznym środkom rozpoznania przeciwnika w celu ukrycia zgrupowania wojsk armii przesuwanych i rozwijających się na rubieży do przeciwuderzenia.

Ważnym i ciągłym we wszystkich etapach operacji obronnej dla wszystkich rodzajów wojsk armii zadaniem jest obrona radio-

elektroniczna mająca na celu zapewnienie swobody pracy własnych środków i systemów radioelektronicznych w warunkach przeciwdziałania im ze strony przeciwnika. Należy mieć na uwadze, to, że podczas natarcia przeciwnik będzie dążył do zastosowania różnych środków i sposobów dezorganizacji pracy systemów radioelektronicznych broniących się wojsk armii w celu naruszenia pracy ich systemu dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki.

4. Siły i środki przeznaczone do realizacji zadań walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii, ich możliwości i zasady wykorzystania 30'

a/ Siły i środki obezwładniania radioelektronicznego przydzielane armii :

Wykonanie zadań obezwładniania radioelektronicznego w operacji obronnej armii nakłada się na przydzielane armii pododdziały zakłóceń radioelektronicznych. Pododdziały te przeznaczone są do stosowania zakłóceń pracy środków łączności radiowej i radioliniowej na szczeblach taktycznych przeciwnika /do KA włącznie/ oraz pokładowych środków radioelektronicznych /radiolokacyjnych, łączności i radionawigacji/ samolotów lotnictwa taktycznego.

Armia na okres operacji obronnej może otrzymać dla wsparcia i osłony radioelektronicznej jeden batalion zakłóceń taktycznych /bzt/, jeden batalion zakłóceń radiolokacyjnych /bzrl/, limit dyspozycyjny wielkości 6-9 śmigłowcowyłów na dobę operacji z eskadry śmigłowców zakłóceń radioliniowych oraz limit nadajników zakłócających jednorazowego użytku w wysokości 80-100 nadajników na całą operację.

Pododdziały zakłóceń /bzt, bzrl/ mogą być armii przydzielone w okresie organizacji obrony. W wypadku przechodzenia armii do obrony w trakcie działań zaczepnych front może pozostawić w armii te pododdziały jakimi dotychczas dysponowała.

Batalion zakłóceń taktycznych jest organicznym pododdziałem X frontowego pułku zakłóceń radiowych, w swoim składzie organizacyjnym posiada:

- dowództwo i sztab ;
- centrum kierowania walką radioelektroniczną batalionu;
- kompania zakłóceń KF, w składzie trzech plutonów zakłóceń i plutonu sterowania ;
- dwie kompanie zakłóceń UKF, każda w składzie trzech plutonów zakłóceń oraz pluton wykrywania i wskazywania celów ;
- kompania wykrywania i wskazywania celów KF, w składzie dwóch plutonów wykrywania i plutonu namierzania radiowego ;
- plutonu dywersji radiowej ;
- kompania i pododdziały zabezpieczenia .

Batalion zakłóceń taktycznych przydzielony armii wykorzystuje się w pierwszym rzucie operacyjnym i w rejonie głównego wysiłku obrony, zgodnie z jedną z podstawowych zasad zarówno sztuki operacyjnej jak i walki radioelektronicznej, ześrodkowania sił i środków oraz wysiłków dla wykonania głównych zadań w decydujących etapach operacji w określonym miejscu i czasie.

W zależności od sytuacji i otrzymanych zadań oraz warunków terenowych batalion zakłóceń taktycznych może być wykorzystany w sposób scentralizowany lub zdecentralizowany.

Batalion w sposób scentralizowany wykorzystuje się, gdy pas obrony armii będzie stosunkowo wąski a teren nie będzie dogodny do manewru dla wojsk przeciwnika. Ponadto ten sposób wykorzystania batalionu stosuje się najczęściej w operacji prowadzonej bez stosowania broni jądrowej . Sposób ten zakłada, że całość sił batalionu znajduje się w dyspozycji armii, a decyzje wykonawcze oraz zadania stawia sztab armii. Użycie batalionu w sposób scentralizowany ułatwia dowodzenie i skraca czas obiegu

informacji, ułatwia zaopatrywanie, umożliwia skupienie wysiłku do realizacji najważniejszych zadań.

Zdecentralizowany sposób wykorzystania batalionu zakłóceń taktycznych stosuje się najczęściej w działaniach z użyciem broni jądrowej. Polega on na tym, że kompanie zakłóceń radiowych UKF przydziela się do dywizji /DZ, DPanc/ działających w pierwszym rzucie operacyjnym armii w rejonie głównego wysiłku obrony lub w drugim rzucie - wykonującej przeciwwuderzenie. W takich wypadkach decyzje co do wykorzystania tych kompanii wypracowuje się w dywizjach, one też bezpośrednio kierują ich działaniem.

Możliwości bojowe batalionu zakłóceń taktycznych w zakresie obezwładniania łączności radiowej przeciwnika uzależnione są od ilości i właściwości taktyczno-technicznych posiadanego sprzętu oraz sposobu jego wykorzystania.

Na możliwości batalionu w zakresie zakłóceń składają się następujące czynniki :

- ilość relacji radiowych /KF i UKF/ jaką batalion może obezwładnić jednorazowo ;
- zakres częstotliwości w jakim może zakłócać ;
- głębokość skutecznych zakłóceń.

Ilość relacji radiowych, jaką batalion zakłóceń taktycznych może obezwładnić jednorazowo zależy od ilości posiadanych stacji zakłócających i sposobu ich pracy. W wyposażeniu batalionu znajduje się:

- 12 stacji zakłóceń radiowych KF /R-378; R-378M/ ;
- 18 stacji zakłóceń radiowych UKF /R-330A; PIRAMIDA/;
- 5 radiostacji do ^{dywizji} radiowej /2 KF-R-140 i 3 UKF-R-137

Stacja zakłóceń radiowych KF /R-378/ może selektywnie zakłócać 1-2 relacje radiowe.

Stacja zakłóceń radiowych UKF /R-330A/, w zależności od reżimu pracy może stosować zakłócenia selektywne, w jednokanałowym reżimie pracy lub zaporowe w pięcio lub piętnastokanałowym. *nie ma już tych stacji zdmianęć niżej pkt R-3304*

Każda radiostacja może prowadzić dywersję radiową w 1-2 relacjach łączności przeciwnika.

Uwzględniając takie możliwości poszczególnych stacji, ogólne możliwości batalionu w zakresie jednoczesnego obezwładniania zakłóceniami są następujące :

- relacji radiowych KF 12-24 ;
- relacji radiowych UKF 18-90-279 ;
- dywersja radiowa w 2-4 relacjach KF i 3-6 relacjach UKF.

W celu naruszenia dowodzenia jednej dywizji przeciwnika należy obezwładnić zakłóceniami 30-35 ważniejszych relacjach radiowych. Z powyższego wynika, że batalion zakłóceń taktycznych może zdeorganizować łączność radiową KF i UKF 1-2 dywizji pierwszego rzutu przeciwnika.

Zakres częstotliwości w jakim mogą być prowadzone zakłócenia łączności radiowej uzależniony jest od posiadanego sprzętu. Za pomocą stacji R-378 mogą być stosowane zakłócenia w zakresie od 1,5-25,5 MHz, natomiast za pomocą stacji R-330A w zakresie 20-60 MHz.

Głębokość skutecznych zakłóceń radiowych KF i UKF zależy od wielu czynników technicznych oraz rodzaju pracy stacji zakłócających i zakłócanych. Średnio, na podstawie doświadczeń przyjmuje się, że głębokość zakłóceń UKF, przy zakłóceniach selektywnych wynosi 20-25km, a zaporowych 8-15km. Natomiast głębokość zakłóceń KF, na falach przyziemnych wynosi 50-70 km.

W składzie armii lotniczej / w dyspozycji frontu który, X
wydziela armii limit śmigłowcowylotów / znajduje się eskadra
śmigłowców zakłóceń radioliniowych. Przeznaczona ona jest
do obezwładniania zakłóceniami najbardziej ważnych pod względem
operacyjno-taktycznym kierunków radioliniowych zorganizowanych
pomiędzy węzłami łączności grupy armii /AP/, korpusów armijnych,
lotnictwa taktycznego i obrony powietrznej, jak również w syste-
mie łączności dywizji przeciwnika, szczególnie zaś dywizji pier-
wszego rzutu.

W celu wykonania zadań bojowych śmigłowcom wyznacza się
strefy dyżerowania poniżej stref ognia rakiet i artylerii
przeciwlotniczej. Oddalenie stref dyżerowania od linii styczności
wojsk zależne jest od rozmieszczenia obiektów podlegających
zakłóceniom, rozmieszczenia lądowisk /lotnisk / bazowania
śmigłowców i aktualnej sytuacji powietrznej. W operacji obronnej
armii wyznacza się je w odległości 15-25 km od przedniego skraju
obrony.

Śmigłowce wykonują zadania zakłóceń w składzie klucza,
pary lub pojedynczo, na wywołanie armii /na zasadach lotnictwa
wsparcia. Wyposażenie śmigłowców umożliwia jednoczesne zakłóca-
nie dwóch częstotliwości przez jeden śmigłowiec.

Przydzielony na okres operacji obronnej limit nadajników X
zakłócających jednorazowego użytku armia wykorzystuje zgodnie
z własną koncepcją. Nadajniki te wyrzucane są w rejony obiektów
zakłócanych z samolotów, zgodnie z zapotrzebowaniem armii.

Ilość i moc nadajników niezbędna do skutecznego obezwładnia-
nia obiektu radioelektronicznego uzależniona jest od rodzaju
obiektu, jego wielkości i ukończenia oraz przyjętego przez
przeciwnika sposobu rozmieszczania środków podlegających zakłóce-
niom w rejonie obiektu.

Uwzględniając fakt, że nadajniki te są wyrzucane w rejonie lub w pobliżu zakłócanych urządzeń, ich sumaryczny potencjał mocy może być znacznie mniejszy od potencjału mocy naziemnych stacji zakłócających ^{x/}.

Dla zdezorganizowania pracy środków łączności przeciwnika rozwiniętych w rejonie punktów dowodzenia może wystarczyć zrzucone w te rejony następującej ilości nadajników zakłócających jednorazowego użytku :

- bpz 1-2 ;
- BZ/BPanc/ 3-5 ;
- DZ/DPanc/ 8-10 ;

Nadajniki zakłóceń jednorazowego użytku powinny być wykorzystywane w zasadniczych, decydujących etapach operacji obronnej i w stosunku do ważnych a jednocześnie rozpoznanych obiektów, których pracy nie można zdezorganizować środkami ogniowymi lub za pomocą stacji zakłóceń radiowych rozmieszczonych w ugrupowaniu wojsk własnych. *jeżeli obcey przewożące celność pracy 10 lub 12 se wygoda nie konieczności 17. przewidziane*

Batalion zakłóceń radiolokacyjnych jest ograniczonym pod- X
oddziałem frontowego pułku zakłóceń radiolokacyjnych o następującej strukturze organizacyjnej :

- dowództwo i sztab ;
- centrum kierowania batalionu ;
- trzy kompanie zakłóceń radiolokacyjnych, każda w składzie plutonu dowodzenia, plutonu stacji zakłóceń szumowych/SPB-7/ i dwóch plutonów stacji zakłóceń odezwowo-impulsowych/SPO-8, SPO-8M/;

x/ Z dokonanych obliczeń wynika, że do skutecznego zakłócenia radiostacji o mocy 40W wystarczy nadajnik zakłócający o mocy 1W, przy założeniu, że nadajnik będzie znajdował się w odległości do 1km od zakłócanego środka, a korespondujące radiostacje oddalone będą od siebie ponad 3 km.

- pluton zakłóceń łączności radiowej lotnictwa /R-834P/;
- pluton zakłóceń radionawigacji /R-388/;
- pluton zaopatrzenia i transportu .

Przeznaczony armii na czas operacji obronnej batalion zakłóceń radiolokacyjnych przeznaczony jest do radioelektronicznej osłony jej zasadniczych elementów ugrupowania operacyjnego. Zadania te realizuje poprzez zakłócanie pokładowych urządzeń radiolokacyjnych, łączności i radionawigacji samolotów lotnictwa taktycznego przeciwnika.

Posiadanyimi siłami i środkami batalion może organizować radioelektroniczną osłonę obiektową, strefową lub obiektowo-strefową.

Batalion w operacji obronnej armii wykorzystywany jest w sposób scentralizowany. Taki sposób wykorzystania batalionu umożliwia skupienie głównego wysiłku do osłony tych elementów ugrupowania operacyjnego armii, które decydują o powodzeniu w operacji a ponadto umożliwia to kompleksowe użycie sił i środków batalionu w zakresie rozpoznania i zakłóceń.

W określonej sytuacji operacyjno-taktycznej batalion zakłóceń radiolokacyjnych wykorzystywany może być poszczególnymi kompaniami zakłóceń do osłony wojsk i pojedynczych obiektów, na najbardziej prawdopodobnych kierunkach nalotu środków napadu powietrznego przeciwnika.

Posiadanyimi siłami i środkami kompania ma możliwość zorganizowania osłony radioelektronicznej :

- jednego /dwóch/ obiektów punktowych o powierzchni 800-1000 km² , lub
- jednego obiektu powierzchniowego - 700-1000 km² , lub
- utworzyć pas osłony terenu o szerokości 40-50 km i głębokości 20-30 km, to jest 800 - 1500 km² .

Batalion zakłóceń radiolokacyjnych, całością sił i środków ma możliwość radioelektronicznej osłony obszaru o powierzchni około 3000-3200 km², to znaczy że może osłonić:

- rejon obrony dwóch a w określonych sytuacjach trzech dywizji 2100-3000 km²;

- rejony ześrodkowania drugiego rzutu operacyjnego armii / dwie a nawet trzy dywizje/ - 2100-3000 km²;

- brygadę rakiet operacyjno-taktycznych armii - 400-600 km²;

- rejon SD armii /SD lub ZSD/ - 600 km²;

- utworzyć pas osłony obszaru o szerokości do 100-120 km i głębokości 20-30 km o ogólnej powierzchni 2400-3600 km².

b/ Siły i środki frontu realizujące zadania obezwładniania radioelektronicznego na korzyść armii:

W pasie obrony armii z zasady będą również działać frontowe pododdziały /oddziały/ zakłóceń radioelektronicznych, które w określonych okresach operacji mogą stosować zakłócenia łączności radiowej KF, łączności radioliniowej korpusów armijnych przeciwnika i ich łączność z grupą armii /AP/ oraz zakłócenia pracy ważniejszych punktów dowodzenia, obiektów radioelektronicznych i poszczególnych środków przeciwnika, rozmieszczonych na głębokości 100-250 i więcej km.

W szczególności, na korzyść armii zakłócenia te w operacji obronnej mogą stosować: batalion zakłóceń operacyjnych, kompania zakłóceń łączności radiowej i radionawigacji lotnictwa oraz dezinformację - kompania dywersji radiowej.

c/ Wdział rodzajów wojsk armii w realizacji zadań walki radioelektronicznej w operacji obronnej :

Wojska rakietowe i artyleria niszczą obiekty i środki radioelektroniczne przeciwnika uderzeniem rakiet i ogniem artylerii. Za pomocą tych środków niszczone będą punkty dowodzenia, węzły

Łączności oraz wykryte najważniejsze obiekty radioelektroniczne. Do nich należy zaliczyć:

- punkty dowodzenia związków taktycznych, pododdziałów rakiet i artylerii, rejonowe węzły łączności ;
- centrum oraz posterunki dowodzenia, naprowadzania i powiadamiania lotnictwa taktycznego ;
- stacje radiolokacyjne rozpoznania celów naziemnych, artylerii oraz obrony powietrznej ;
- posterunki rozpoznania radioelektronicznego i stacje zakłócające.

O użyciu odpowiedniego środka decydować będzie ważność celu, odległość jego położenia od linii styczności wojsk oraz wymagana dla jego zniszczenia ilość środków ogniowych i amunicji.

Armijna brygada rakiet operacyjno-taktycznych wykonuje zadania niszczenia punktów dowodzenia i węzłów łączności grupy armii, korpusów, dywizjonów "PERSHING" i "LANCE", centrum dowodzenia lotnictwa taktycznego i punktów dowodzenia pododdziałów rakiet przeciwlotniczych.

Dywizjony rakiet taktycznych wykonują zadania niszczenia punktów- dowodzenia korpusów, dywizji, dywizjonów rakiet "LANCE" i "HONEST JOHN" , ważniejszych węzłów łączności , centrum oraz posterunków dowodzenia i naprowadzania lotnictwa taktycznego.

Artylerię, że względu na zasięg i skuteczność ognia wykorzystuje się do rażenia obiektów radioelektronicznych rozmieszczonych na głębokości 6-8 km od linii styczności wojsk. Obiektami niszczonymi przez artylerię będą punkty dowodzenia brygad, batalionów, dywizjonów artylerii polowej, stacje radiolokacyjne rozpoznania pola walki /PPS-4,5/ TPS-25,33/, stacje radiolokacyjne artylerii /MPQ-4A,10A, GREEN ARCHER/, rejonowe węzły łączności, posterunki rozpo-

niania i namierzania radiowego, stacje zakłóceń radiowych.

Wojska inżynieryjne, swoimi siłami i środkami realizują zadania pozoracji oraz maskowania elementów ugrupowania operacyjnego armii - zgodnie z planem maskowania operacyjnego.

Lotnictwo realizuje podobne zadania jak wojska raketowe i artyleria, w stosunku do obiektów przeciwnika rozmieszczonych w głębi operacyjnej lub będących w ruchu oraz obiektów obrony powietrznej.

Pozostałe rodzaje wojsk i służb armii realizują zadania w zakresie przeciwdziałania technicznym środkom rozpoznania oraz obrony radioelektronicznej.

5. Ogólne zasady planowania walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii

to to samo co ogólne zasady planowania walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii

15

Efektywne kierowanie walką radioelektroniczną w operacji obronnej armii uwarunkowane jest umiejętnym zaplanowaniem jej w czasie i przestrzeni oraz skoordynowanie z działaniami wojsk i środków rażenia, w zależności od przewidywanego rozwoju sytuacji operacyjno-taktycznej. Właściwe zaplanowanie a następnie realizacja przedsięwzięć walki radioelektronicznej wymaga od dowódcy i sztabu dużego wysiłku organizacyjnego oraz zaangażowania wszystkich zespołów sztabu, stosownie do ich kompetencji. Planowanie walki radioelektronicznej jest integralną częścią składową procesu przygotowania i prowadzenia operacji obronnej armii. Rozpoczyna się ono z chwilą otrzymania zadania operacyjnego i bezpośrednio po orientowaniu operacyjnym.

a może odpowiesz, kfr

Składa się z opracowania i planowania

Podstawę do planowania walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii stanowią:

- zadanie operacyjne i decyzja dowódcy armii ;
- zarządzenie walki radioelektronicznej sztabu frontu ;

- wnioski z oceny sytuacji radioelektronicznej ;
- wytyczne szefa sztabu armii do organizacji walki radioelektronicznej w operacji obronnej ;
- stan, wyposażenie i możliwości sił i środków walki radioelektronicznej przydzielonych armii.

Walką radioelektroniczną kieruje dowódca armii poprzez szefa sztabu. W szczególnych przypadkach może osobiście stawiać zadania w zakresie organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej.

W zamiarze do operacji obronnej dowódca winien określić jak i kiedy naruszyć /dezorganizować/ system dowodzenia przeciwnika, precyzując główny wysiłek, cel i zadania walki radioelektronicznej w poszczególnych etapach operacji.

W zadaniach dla wojsk dowódca armii powinien określić jakie obiekty radioelektroniczne /dowodzenia/ przeciwnika należy niszczyć uderzeniami wojsk raketowych i artylerii, lotnictwa, grup specjalnych oraz które i w jakim czasie obezwładniać zakłóceniami.

Dowódca armii zatwierdza też plan walki radioelektronicznej.

Szef sztabu bezpośrednio odpowiada za planowanie i organizację walki radioelektronicznej. W okresie organizacji i przygotowania operacji obronnej zapoznaje on szefa wydziału walki radioelektronicznej z zadaniem armii, zamiarem dowódcy oraz udziela wytycznych w zakresie przygotowania danych do decyzji dowódcy, w zakresie organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej oraz wytycznych do jej planowania. Przygotowane dane do decyzji dowódcy, szef wydziału walki radioelektronicznej przedstawia dowódcy armii a najczęściej szefowi sztabu podczas oceny położenia, w wyznaczonym przez niego terminie.

Najważniejsze z tych danych, dotyczące organizacji i prowadzenia

prowadzenia operacji. W uzgodnieniu z wydziałem walki radioelektronicznej organizuje współdziałanie pododdziałów rozpoznania radioelektronicznego z pododdziałami zakłóceń. Ponadto ustala z wydziałem walki radioelektronicznej formy współpracy oraz czas dokonywania przerw w stosowaniu zakłóceń tych relacji łączności radiowej przeciwnika, które stanowią źródło informacji rozpoznawczych. Dokonuje on również oceny zagrożenia radioelektronicznego ze strony przeciwnika, którą przedstawia w swych danych podczas meldunku dla dowódcy armii. Współuczestniczy także w organizacji przeciwdziałania technicznym środkom rozpoznania przeciwnika.

Szefostwo wojsk rakietowych i artylerii po uzgodnieniu potrzeb z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej, zgodnie z decyzją dowódcy planuje obeszwaładnienie uderzeniami rakiet i ogniem artylerii wyznaczonych obiektów radioelektronicznych przeciwnika. Zadania te ujmuje w planie użycia wojsk rakietowych i artylerii. Wspólnie z wydziałem walki radioelektronicznej koordynuje wsparcie ogniowe ze wsparciem radioelektronicznym wojsk, realizowanym przez pododdziały zakłóceń. Ponadto uzgadnia z wydziałem walki radioelektronicznej zakres i sposób osłony radioelektronicznej rejonu rozmieszczenia ABROT oraz organizację współdziałania. X

Szefostwo wojsk OPL organizuje radiolokacyjne rozpoznanie środków napadu powietrznego przeciwnika oraz ustala i informuje wydział walki radioelektronicznej o organizacji obiegu informacji rozpoznawczych. Wspólnie z wydziałem walki radioelektronicznej ustala organizację i sposób współdziałania oddziałów wojsk OPL z pododdziałami zakłóceń radiolokacyjnych, przy wspólnej osłonie elementów ugrupowania operacyjnego armii.

Szefostwo wojsk łączności armii ściśle współpracuje z wydziałem walki radioelektronicznej w zakresie organizacji obrony radioelektronicznej własnego systemu łączności oraz przeciwdziałania technicznym środkiem rozpoznania.

Szefostwo wojsk inżynieryjnych, po uzgodnieniu potrzeb z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej, zgodnie z planem maskowania operacyjnego wydziela siły i środki do pozoracji i dezinformacji oraz organizuje ~~ich~~ działanie. Organizuje maskowanie przeciwradiolokacyjne wojsk, obiektów, odcinków i węzłów dróg za pomocą etatowych i podręcznych środków maskowania.

2 Centrum dowodzenia bojowego AL uzgadnia z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej organizację obezwładniania zakłóceniami systemu łączności obrony powietrznej przeciwnika a także sposób i terminy wykorzystania przez armię przydzielonych limitów wylotów śmigłowców zakłóceń radioliniowych i zrzutu nadajników zakłócających jednorazowego użytku.

Szefostwo WSW organizuje i realizuje kontrolę promieniowania środków radioelektronicznych, wykorzystywanych przez wojska armii.

Wszystkie komórki organizacyjne sztabu armii oprócz przewidzianych do realizacji w toku operacji zadań specjalistycznych walki radioelektronicznej, planują i doprowadzają do realizacji przez podległe wojska zadania w zakresie ~~przeciwdziałania technicznym środkiem rozpoznania przeciwnika oraz zadania obrony radioelektronicznej własnych systemów dowodzenia.~~

Wydział walki radioelektronicznej jest komórką organizacyjną oddziału ^{wojsk} operacyjnego sztabu armii. Jest on bezpośrednio wykonawcą przedsięwzięć w zakresie planowania i organizacji walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii. Pod ^{wygodności} względem specjalis-

tycznym podlega on szefowi oddziału walki radioelektronicznej sztabu frontu i jest przełożonym pododdziałów zakłóceń przydzielonych armii. W procesie planowania wydział walki radioelektronicznej opracowuje wszystkie niezbędne dokumenty planistyczne i wykonawcze.

Zasadniczymi dokumentami walki radioelektronicznej są

- plan walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii wraz z legendą;
- grafik bojowego wykorzystania pododdziałów zakłóceń ;
- harmonogram obezwładniania radioelektronicznego na pierwsze, zmasowane uderzenie jądrowe ;
- zarządzenie walki radioelektronicznej armii dla związków taktycznych oraz zarządzenia bojowe dla pododdziałów zakłóceń ;

Metody i treść pracy wydziału walki radioelektronicznej sztabu armii w czasie organizowania i prowadzenia operacji obronnej nie odbiegają od metod i treści pracy stosowanych w operacji zaczepnej armii.

6. Prowadzenie walki radioelektronicznej w operacji obronnej armii.

Jak wiadomo, celem operacji obronnej armii jest rozbicie przeważających się przeciwnika, utrzymanie bronionego rejonu i stworzenie dogodnych warunków umożliwiających przejścia do działań zaczepnych. Działania obronne armia zapoczątkowuje z chwilą zajęcia przez przeciwnika rejonów wyjściowych i nasila je w momencie rozpoczęcia przegrupowania wojsk przeciwnika. W pierwszej fazie najważniejsze zadania wykonują się dla rozpoznania, wojsk raketowych i artylerii oraz pododdziałów walki radioelektronicznej, ponieważ one mogą oddziaływać na przeciwnika na dalekich podejściach.

i zdecydowane działanie pododdziałów zakłóceń oraz wojsk rakietowych i artylerii umożliwi szybką organizację obrony, a w konsekwencji załamanie lub zerwanie natarcia.

Jeżeli przejście przeciwnika do natarcia poprzedzone będzie podejściem i rozwinięciem jego wojsk, wówczas operacja obronna może rozpocząć się od uderzeń bronią jądrową, lotnictwa, sił i środków walki radioelektronicznej na dalekich podejściach do linii obrony, w celu opóźnienia, osłabienia lub zerwania natarcia.

Najskuteczniejszym sposobem zerwania natarcia przeciwnika jest kontrprzygotowanie, które obejmuje skoordynowane w czasie i przestrzeni uderzenie bronią jądrową, [?]środkami konwencjonalnymi a także sił i środków walki radioelektronicznej na główne zgrupowanie przeciwnika przygotowującego się lub przechodzącego do natarcia. Jeżeli przeciwnik ześrodkuje główne zgrupowanie uderzeniowe w znacznej odległości od przedniego skraju obrony armii, pododdziały walki radioelektronicznej będą stosować zakłócenia radiowe w zakresie KF. ^{przeciwnik będzie pracował na UKF, w przeciwnym razie zakłócenia} Pododdziały zakłóceń spełnią ^{gdy PK podchodzi to UKF. OEP wy w tym} będą właściwie swoją rolę, ^{w warunkach różnych warunków o kontrprzygotowaniu?} gdy kontrprzygotowanie zostanie wykonane na podchodzące siły i środki zgrupowania uderzeniowego przeciwnika. W tym okresie przeciwnik w szerokim zakresie będzie wykorzystywał ^{all UKF, FH} środki radiowe dla zapewnienia łączności w ruchu.

W tej sytuacji główny wysiłek wojsk rakietowych, artylerii, lotnictwa i pododdziałów zakłóceń skierowany powinien być na zniszczenie i obezwładnienie systemu dowodzenia głównego zgrupowania uderzeniowego przeciwnika. Przeciwnik przed rozpoczęciem natarcia rozwinie też swój system rozpoznania radioelektronicznego. Dlatego niezbędnym staje się też przeciwdziałanie technicznym środkom rozpoznania.

W okresie tym będą realizowane w pełni wszystkie przedsięwzięcia walki radioelektronicznej.

Niszczenie /rażenie/ środków i systemów radioelektronicznych przeciwnika realizowane jest w tym okresie poprzez:

- oddziaływanie środkami samonaprowadzającymi się na źródła promieniowania elektromagnetycznego ;

- wykonanie uderzeń bronią jądrową, lotnictwem i ogniem artylerii;

- działanie grup specjalnych w ugrupowaniu i na tyłach przeciwnika .

Obezwładnianie radioelektroniczne realizowane jest poprzez :

- stosowanie aktywnych i pasywnych zakłóceń ;

- stosowanie pozornych celów i pułapek dla środków i systemów radioelektronicznych ;

- prowadzenie dywersji radiowej w systemach łączności radiowej przeciwnika i innych systemach radioelektronicznych wykorzystywanych przez niego dla dowodzenia wojskami, kierowania środkami rażenia i naprowadzania lotnictwa taktycznego ;

- zakłócanie pokładowych urządzeń radiolokacyjnych, łączności, radionawigacyjnych samolotów lotnictwa taktycznego przeciwnika.

Przeciwdziałanie technicznym środkom rozpoznania przeciwnika realizuje się poprzez :

- niszczenie zasadniczych i głównych elementów systemu rozpoznania przeciwnika ;

- obezwładnianie radioelektroniczne systemu łączności radiowej, wykorzystywanego przez przeciwnika do przesyłania informacji rozpoznawczych ;

- usunięcie demaskujących cech wojsk, uzbrojenia, środków radioelektronicznych oraz zamierzeń dowództwa ;

- pozorację działań wojsk oraz pozorna praca środków radioelektronicznych ;

- kompleksową kontrolę realizowanych w tym zakresie przedsięwzięć ;

Obronę radioelektroniczną realizuje się poprzez :

- ograniczenie promieniowania środków radioelektronicznych ;

- krótkotrwałą lub przerywaną pracę środków i systemów radioelektronicznych armii ;

- zastosowanie norm częstotliwościowo-przestrzennego rozmieszczenia środków radioelektronicznych oraz przestrzeganie ustalonych reżimów pracy ;

- wykorzystanie ekranujących właściwości terenu i zabudowy ;

- manewr częstotliwościami oraz mocami środków radioelektronicznych ;

- wykorzystanie urządzeń przeciwzakłóceń i różnorodnych charakterystyk anten środków radioelektronicznych .

Największą skuteczność walki z radioelektronicznymi systemami dowodzenia przeciwnika osiąga się poprzez kompleksowe oddziaływanie na poszczególne elementy tego systemu za pomocą środków ogniowych i zakłócających. Przy czym ogniowe oddziaływanie należy koncentrować na punkty dowodzenia i węzły łączności wojsk przeciwnika działających w pasie obrony armii, stacje radiolokacyjne rozpoznania pola walki i kierowania ogniem artylerii, radioelektroniczne środki naprowadzania lotnictwa taktycznego oraz stacje zakłócające przeciwnika. Obezwładnianie zakłóceniami należy skupić na zakłócanie pracy systemu łączności radiowej i radioliniowej wojsk pierwszego rzutu zgrupowania uderzeniowego przeciwnika. Szczególną uwagę należy zwrócić na obezwładnienie pracy łączności radiowej współdziałania wojsk lądowych z lotnictwem taktycznym

W ślad za kontrprzygotowaniem może być wykonane uderzenie związków taktycznych przed przedni skraj. Dlatego należy także przewidzieć część sił i środków walki radioelektronicznej do wsparcia radioelektronicznego działań bojowych tych związków .

Dla zapewnienia możliwości prowadzenia skutecznych zakłóceń radiowych, pododdziałom batalionu zakłóceń taktycznych wyznacza się rubieże główne w odległości od przedniego skraju : dla kompanii zakłóceń UKF do 6 km i kompanii zakłóceń KF do 20 km oraz rubieże zapasowe - analogicznie - do 15 km i 40 km. Pododdziały te rozmieszcza się na skrzydłach głównego wysiłku obrony, w terenie trudnodostępnym a jednocześnie tak aby zapewnić możliwość wykonania manewru i swobodę pracy środków rozpoznania i zakłóceń w celu obezwładnienia relacji radiowych głównego zgrupowania uderzeniowego nacierających wojsk przeciwnika.

Batalion zakłóceń radiolokacyjnych przyjmuje takie ugrupowanie bojowe, aby mógł zapewnić osłonę radioelektroniczną głównego zgrupowania obronnego wojsk armii, SD i ABROT . Z uwagi na ofensywny charakter działań przeciwnika i dążenie jego do przeniknięcia w ugrupowanie operacyjne armii, najbardziej zagrożone na zniszczenie środkami napadu powietrznego będą ABROT i SD armii. Dlatego też tym elementom, we wszystkich etapach operacji należy zapewnić osłonę radioelektroniczną.

Uderzenie nacierającego przeciwnika w każdych warunkach poprzedzone będzie ogniowym przygotowaniem z użyciem broni jądrowej lub bez jej użycia a także środków wojny elektronicznej. Dlatego siły i środki walki radioelektronicznej armii należy uprzedzić i ukryć , wykorzystując ochronne właściwości terenu i inżynierskiej rozbudowy. W toku odpierania natarcia przeciwnika główny wysiłek walki radioelektronicznej koncentruje się na zmaso-

wanym stosowaniu zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych systemów radioelektronicznych przeciwnika w rejonie głównego wysiłku obrony armii i na kierunku głównego uderzenia przeciwnika. Stosowanie zakłóceń musi być ściśle powiązane z uderzeniami wojsk raketowych, artylerii, lotnictwa oraz z rozpoznaniem radioelektronicznym.

Podczas prowadzenia działań przed przednim skrajem i walki o utrzymanie taktycznej strefy obrony będzie rozwinięty i czynny cały system dowodzenia nacierających wojsk przeciwnika. Ponadto w pełni rozwinięty będzie system rozpoznania, powiadamiania i naprowadzania lotnictwa oraz siły i środki zakłócające przeciwnika. Dlatego wykrycie całego systemu dowodzenia, współdziałania, rozpoznania i kierowania środkami rażenia stanowi ważny czynnik, który warunkuje pomyślną realizację zadań walki radioelektronicznej.

W wypadku włamania się przeciwnika w głąb obrony dywizji pierwszego rzutu operacyjnego, pododdziały zakłóceń radiowych /bzt/ przesuwają się na rubieże zapasowe, które oddalone są od rubieży zasadniczych 9-20 km. *W jaku sporob, czy coso cos co robi RRE co robi GZV. jak? SIT i st. czy wsia...*
Wsparcie radioelektroniczne związków taktycznych i oddziałów wykonujących kontratak, batalion zakłóceń taktycznych realizuje drogą stosowania zakłóceń radiowych rozpoznanych, ważnych relacji łączności radiowej i radioliniowej pododdziałów raket i artylerii polowej, dowództw i sztabów KA, dywizji, brygad, które włamały się w głąb obrony armii.

Pododdziały zakłóceń radiolokacyjnych główny wysiłek obrony radioelektronicznej skupiają na zakłócenie pokładowych urządzeń radiolokacyjnych, łączności i radionawigacji, zapewniających przeciwnikowi rozpoznanie z powietrza, loty na małych wysokościach

i celne bombardowanie.

Ilość rozwiniętych ważniejszych obiektów radioelektronicznych przeciwnika będzie w tym okresie stosunkowo duża, dlatego też należy niszczyć ogniem i obezwładniać zakłóceniami pracę środków radioelektronicznych głównego lub najsilniejszego zgrupowania wojsk przeciwnika, które włamały się w głąb obrony, ażeby zdezorganizować ich pracę co może wpłynąć na osłabienie siły uderzenia tych wojsk. Sposoby wykonania zadań walki radioelektronicznej będą podobne, jak w poprzednim etapie operacji. Szczególną równocześnie uwagę należy zwrócić na obronę radioelektroniczną, ponieważ w tym okresie /etapie/ przeciwnik będzie najbardziej intensywnie oddziaływał na radioelektroniczne systemy dowodzenia, rozpoznania, współdziałania, powiadamiania armii.

Przełomowym momentem w operacji obronnej jest użycie w bitwie drugiego rzutu operacyjnego armii lub odwodu ogólnowojskowego do wykonania przeciwuderzenia. Powodzenie przeciwuderzenia zależy w dużym stopniu od warunków jego wykonania oraz wybrania odpowiedniego terminu. Pododdziały walki radioelektronicznej czynnie uczestniczą w przeciwuderzeniu. *W ramach 094. ppw w oparciu RE.* Rozpocznie się ono ogniowym - przygotowaniem a także zmasowanym obezwładnieniem radioelektronicznym środków i systemów radioelektronicznych przeciwnika na kierunku przeciwuderzenia. *W tym celu? Kady 018 p. uobraznie wspomnie?*

Z chwilą rozpoczęcia przeciwuderzenia realizowane są następujące zadania walki radioelektronicznej :

- obezwładnianie zakłóceniami relacji łączności i niszczenie węzłów łączności, wykorzystywanych dla dowodzenia pododdziałami raket, artylerii polowej oraz związków taktycznych i oddziałów będących na kierunku przeciwuderzenia; centrum oraz posterunków dowodzenia i naprowadzania lotnictwa taktycznego, a także relacje

łączności radiowej wykorzystywanej dla dowodzenia naziemnego lotnictwem taktycznym i jego współdziałania z nacierającymi oraz odpierającymi przeciwuderzenie wojskami przeciwnika ;

- obezwładnienie zakłóceniami i niszczenie środków rozpoznania i zakłócających, wykorzystywanych do dezorganizacji pracy systemów radioelektronicznych broniących się i wykonujących przeciwuderzenie wojsk armii ;

- obezwładnienie zakłóceniami łączności radiowej i radiolinio-
wej odwodów i drugich rzutów przeciwnika na kierunku przeciwuderzenia.

Osiągnięcie największej efektywności realizowanych zadań walki radioelektronicznej podczas wykonywania przeciwuderzenia możliwe jest tylko w wypadku jednoczesnego oddziaływania na wszystkie elementy systemu dowodzenia przeciwnika przy pomocy środków ogniowych i zakłócających, ukrycie wychodzących do przeciwuderzenia wojsk armii, środków bojowych i rubieży ich rozwinięcia przed rozpoznaniem przeciwnika osiąga się drogą dokładnego maskowania ich oraz dezinformację.

Dla wsparcia radioelektronicznego zgrupowania przeciwuderzającego należy wydzielić możliwie maksymalną ilość sił i środków walki radioelektronicznej. Będzie to wpływać na uzyskanie powodzenia i ostateczne rozbitcie głównego zgrupowania sił przeciwnika, które włączyły się w głąb obrony armii.

Pododdziały zakłóceń radiowych rozmieszcza się na skrzydłach włączającego się zgrupowania wojsk przeciwnika, przez co stworzy się dogodne warunki stosowania zakłóceń i nie utrudnia się manewru wojskom wykonującym przeciwuderzenie. Część sił batalionu zakłóceń taktycznych, a w szczególności kompanie zakłóceń UKF, mogą na okres przeciwuderzenia być przydzielone do związków taktycznych je wykonujących.

Batalion zakłóceń radiolokacyjnych w tym okresie rozwija się w rejonie dogodnym dla zapewnienia osłony radioelektronicznej zgrupowania wojsk biorących udział w przeciwuderzeniu podczas ich przesuwania na rubież rozwinięcia, rozwijania się na tej rubieży oraz podczas wykonywania przeciwuderzenia.

Realizacja zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk w operacji obronnej armii przez pododdziały zakłóceń w dużej mierze uzależnione są od- umiejętnego dowodzenia /kierowania / nimi oraz zgrania wysiłków ogniowych z zakłóceniami. Na proble. ten zwrócił uwagę szef sztabu generalnego WP. gen. broni Florian SIWICKI podczas wystąpienia na odprawie szkoleniowej kierowniczej kadry sił zbrojnych PRL w listopadzie 1976r. mówi- c "... obecnie należy przede wszystkim doskonalić umiejętno- ści ścisłego sprzęgania obezwładniania radioelektronicznego z oddziaływaniem ogniowym na nieprzyjaciela".

7. Zakończenie 5

We współczesnych warunkach walka radioelektroniczna nabrała charakteru ogólnowojskowego, gdyż w jej ramach przewiduje się realizację zadań mających duże znaczenie taktyczne i operacyjne, w wykonaniu których będą brały udział wszystkie rodzaje wojsk i kategorii sił zbrojnych, aktywnie niszcząc i obezwładniając radioelektroniczne środki i systemy dowodzenia/kierowania/ wojsk przeciwnika.

Zdolność sił i środków walki radioelektronicznej do wykonania bardzo różnorodnych zadań obezwładniania i tym samym skutecznego dezorganizowania dowodzenia wojskami i kierowania środkami rażenia jednocześnie w skali taktycznej i operacyjnej a nawet strategicznej wpływa w zasadniczy sposób na charakter współczesnej walki, bitwy i operacji.

OPRACOWAŁ
ST. WYKŁADOWCA ZAKŁADU WRE

Wydrukowano w 5 egz.

Egz. nr 1-5 - B. Szkol.

Wyk. płk LEWANDOWSKI

Druk. T. Z.

Nr ks. masz. Pf-31/K-13/80r.

płk dypl. Stanisław LEWANDOWSKI